

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

จังหวัดจันทบุรีเป็นจังหวัดในภาคตะวันออก ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันออกของอ่าวไทย เป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติเป็นอย่างมาก ทั้งสภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศ ทำให้เกิดการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติ ทั้งภูเขา ทะเล น้ำตก เป็นต้น มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่ง ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้เป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ได้มาสัมผัสการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติในจังหวัดจันทบุรี

อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว เป็นสถานที่ท่องเที่ยวหนึ่งในจังหวัดจันทบุรี ที่นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติ ซึ่งอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้วมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา และเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางอยู่ในช่วง 20-924 เมตร ค่อย ๆ ลาดลงไปทางทิศใต้ มีที่ราบแคบ ๆ ทั่วไปบริเวณไหล่เขา พื้นที่ที่มีความลาดชันสูง จุดสูงสุดของพื้นที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 924 เมตร ลักษณะทางธรณีวิทยาส่วนที่เป็นหิน ส่วนใหญ่เป็นหินอัคนีประเภทหินแกรนิต ในบริเวณตอนกลางของพื้นที่มีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเทือกเขาสูงชัน สลับซับซ้อน ซึ่งประกอบไปด้วยป่าดงดิบที่สมบูรณ์ทำให้บริเวณนี้กลายเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่มีลำห้วยเล็ก ๆ หลายสาขา ที่มีน้ำไหลตลอดทั้งปี เช่น คลองนารายณ์ คลองพลิ้ว คลองตรอกนอง คลองมะกอก คลองซึ้ง คลองขลุ้ง กระจายอยู่รอบพื้นที่ ตอนกลางของพื้นที่เป็นสันเขาสูงชัน ในอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้วมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ น้ำตกพลิ้ว น้ำตกมะกอก น้ำตกคลองนารายณ์ น้ำตกตรอกนอง อ่างเก็บน้ำห้วยตาโบ และอ่างเก็บน้ำกงซีไร่ (สำนักอุทยานแห่งชาติ, 2563)

เนื่องจากอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว ประกอบด้วยป่าที่สมบูรณ์ เทือกเขาสูงสลับซับซ้อน เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหลายสาย และมีเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ คือ น้ำตกพลิ้วมีความสวยงาม มีน้ำตกตลอดทั้งปี เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ทำให้จังหวัดจันทบุรีเป็นจังหวัดที่นักท่องเที่ยวต่างให้ความสนใจเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติเพื่อพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี ทั้งนักท่องเที่ยวจากภายในประเทศ และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศ ซึ่งอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้วเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างมหาศาล กระจายรายได้ไปสู่สังคม ชุมชน ชาวบ้านในพื้นที่ท่องเที่ยว เกื้อหนุนภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ และทำให้เกิดธุรกิจใหม่ ๆ ขึ้นอีกมากมาย เช่น ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจผลิตผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น อีกทั้งยังสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศ ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปตามค่านิยมและความต้องการของนักท่องเที่ยว และมีธุรกิจต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องเพิ่มปริมาณมากขึ้นจนเป็นอุตสาหกรรมที่มีค่าทางเศรษฐกิจที่สูงมาก

เนื่องจากการท่องเที่ยวมีบทบาทมากขึ้นในสังคมโลกและยิ่งมากขึ้นในชุมชนท้องถิ่น เมื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ขยายอาณาเขตของกิจกรรมทางเศรษฐกิจเข้าใกล้วิถีชีวิตของชุมชนมากขึ้น ในขณะที่แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีการเติบโตในทิศทางบวก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับการเดินทางไปสัมผัสความจริงแท้ดั้งเดิมของพื้นที่ต่าง ๆ ในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น การท่องเที่ยวไม่ได้กระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่ แต่มีการกระจายตัวสู่ชุมชน ส่งผลให้ท้องถิ่นหลายแห่งตั้งรับการมาถึงของนักท่องเที่ยว นำการท่องเที่ยวมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต ขณะเดียวกันภาครัฐก็ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มมากขึ้น จากการประกาศให้ท่องเที่ยววิถีไทยเป็นวาระแห่งชาติ มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนไปในทิศทางที่ยั่งยืน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงถือเป็นอุตสาหกรรมแห่งความหวัง ที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยมากเป็นอันดับต้น ๆ และมีความสำคัญโดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อันส่งผลให้ความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศดีขึ้น การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแม้ว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น มีการลงทุนและสร้างรายได้เข้าประเทศ แต่ก็ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม วิถีชีวิต ของสถานที่นั้น ๆ หากไม่มีการจัดการที่ดีพอ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการพัฒนา จึงได้เกิดแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เกิดเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวทางเลือกที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ ความต้องการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องพร้อมกับหาแนวทางการอยู่ร่วมกันของการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น ในขณะที่ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้บริสุทธิ์ ในการทำงานระดับสากล องค์การสหประชาชาติให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งกับการท่องเที่ยว รวมถึงการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และมีงานวิชาการที่เกี่ยวข้องมากมายสนับสนุนเรื่องดังกล่าว การส่งเสริมการผลิตและบริการที่ยั่งยืนถือเป็นหนึ่งในหัวใจสำคัญของการดำเนินการในมิติสากล โดยมีเป้าหมายที่จะสร้างมูลค่าควบคู่ไปกับการเคารพการใช้ทรัพยากรท้องถิ่น ปัจจุบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีส่วนสำคัญในการป้องกันและแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งศาสตร์ที่เข้าถึงปัญหาโดยตรง และการใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่มีการประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนนโยบายของภาครัฐและเอกชน และมีอิทธิพลมากขึ้นกว่าในอดีต

หลักการพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมี 10 ประการ ตามหลักการของแชร์เลย์ อีเบอร์ คือ 1. อนุรักษ์โดยใช้ทรัพยากรอย่างพอดี 2. ลดการบริโภคและลดการใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็นกับการลดของเสีย 3. รักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม 4. ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว 5. นำการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น 6. การมีส่วนร่วมโดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวเกี่ยวกับท้องถิ่น 7. มีการประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน 8. การพัฒนาบุคลากร 9. การจัดเตรียมข้อมูล คู่มือในการบริการข่าวสารการท่องเที่ยว และ 10. ประเมินผล ตรวจสอบ และวิจัย (Shirley Eber, 1992 : 3)

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อปกป้อง สงวนรักษา และพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้อนุชนคนรุ่นหลัง ซึ่งต้องปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ทั้ง นักท่องเที่ยว คนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในปัจจุบันมีรูปแบบการท่องเที่ยวหลายแบบที่มุ่งส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น การท่องเที่ยวเชิงชุมชน (Community based tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ (Ecotourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิต การท่องเที่ยวชมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น หรือแม้แต่ต้นนโยบายรัฐหรือหน่วยงานท้องถิ่นที่ดูแลรักษาสีเขียวแวดล้อมหรือกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

กระบวนการสื่อสารเป็นกระบวนการส่งข่าวสารข้อมูลจากผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อชักจูงให้ผู้รับข่าวสารมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับมา โดยคาดหวังให้เป็นไปตามที่ผู้ส่งสารต้องการ การติดต่อสื่อสารเป็นการสร้างความเข้าใจจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง หรือหน่วยงานหนึ่งไปยังหน่วยงานหนึ่ง หรือเป็นกระบวนการในการส่งข่าวสารระหว่างบุคคล หรือหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกขององค์การ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถประสานงานให้ฝ่ายต่าง ๆ ได้ปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบได้ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

กลยุทธ์การสื่อสารเป็นการผสมผสานระหว่างการใช้วิธีการสื่อสาร สาร และแนวทางการใช้การสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จะต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นศาสตร์และศิลป์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตที่กลุ่มเป้าหมายได้เคยปฏิบัติมาแล้ว และการกระทำเช่นนี้ย่อมเกิดผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดและค่านิยม ซึ่งฝังรากลึกในใจของประชาชนอยู่แล้ว ซึ่งการสื่อสารจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับกลยุทธ์การสื่อสาร คือ การตัดสินใจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการที่จะสื่อสารอะไร ไปยังใคร เมื่อไร เพื่ออะไร และอย่างไร

ประสิทธิผลของการสื่อสาร คือ ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการสื่อสารของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ในด้านต่าง ๆ เช่น การสร้างการรับรู้ การเปิดรับ ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรม เป็นต้น เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การสื่อสารของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง “กระบวนการสื่อสาร กลยุทธ์การสื่อสาร และ ประสิทธิภาพของการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี” โดยศึกษากระบวนการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี และศึกษาประสิทธิภาพของการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ การรับรู้สื่อ การรับรู้ข่าวสาร และพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว ว่าเป็นอย่างไร รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สื่อ การรับรู้ข่าวสาร และพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาพัฒนากระบวนการสื่อสาร กลยุทธ์การสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น และทราบถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในปัจจุบันของนักท่องเที่ยวว่าเป็นอย่างไร อีกทั้งยังสามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้หน่วยงานหรืออุทยานแห่งชาติอื่น ๆ ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการสื่อสารและกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อศึกษาการรับรู้สื่อ การรับรู้ข่าวสาร และพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สื่อ การรับรู้ข่าวสาร และพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงกระบวนการสื่อสารและกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ทำให้หน่วยงานอื่น ๆ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี โดยวัดจากการรับรู้สื่อ การรับรู้ข่าวสาร และพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว หน่วยงานนี้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

3. หน่วยงานการท่องเที่ยวอื่น ๆ สามารถนำผลการวิจัยไปต่อยอดและพัฒนาการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในหน่วยงานหรืออุทยานแห่งชาติอื่น ๆ ได้ต่อไป

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ประโยชน์ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจของตนได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษากระบวนการสื่อสาร กลยุทธ์การสื่อสาร และประสิทธิผลของการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี โดยการใช้การสัมภาษณ์และแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยว ที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี

3. ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2564 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2565 รวมเวลาดำเนินการประมาณ 18 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

กระบวนการสื่อสาร หมายถึง ขั้นตอนและวิธีการในการถ่ายทอดข่าวสารเรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ไปยังนักท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวเกิดการรับรู้สื่อ การรับรู้ข่าวสาร และพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยพิจารณาจากองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสาร คือ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร

กลยุทธ์การสื่อสาร หมายถึง การกำหนดเทคนิคและวิธีการในการถ่ายทอดข่าวสารเรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ไปยังนักท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวเกิดการรับรู้สื่อ การรับรู้ข่าวสาร และพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ประสิทธิผลของการสื่อสาร หมายถึง ผลจากการสื่อสารเรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว โดยสามารถวัดได้จากการรับรู้สื่อ การรับรู้ข่าวสาร และพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การรับรู้สื่อ หมายถึง ความบ่อยครั้งในการรับรู้สื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติ น้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว

การรับรู้ข่าวสาร หมายถึง ความบ่อยครั้งในการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว

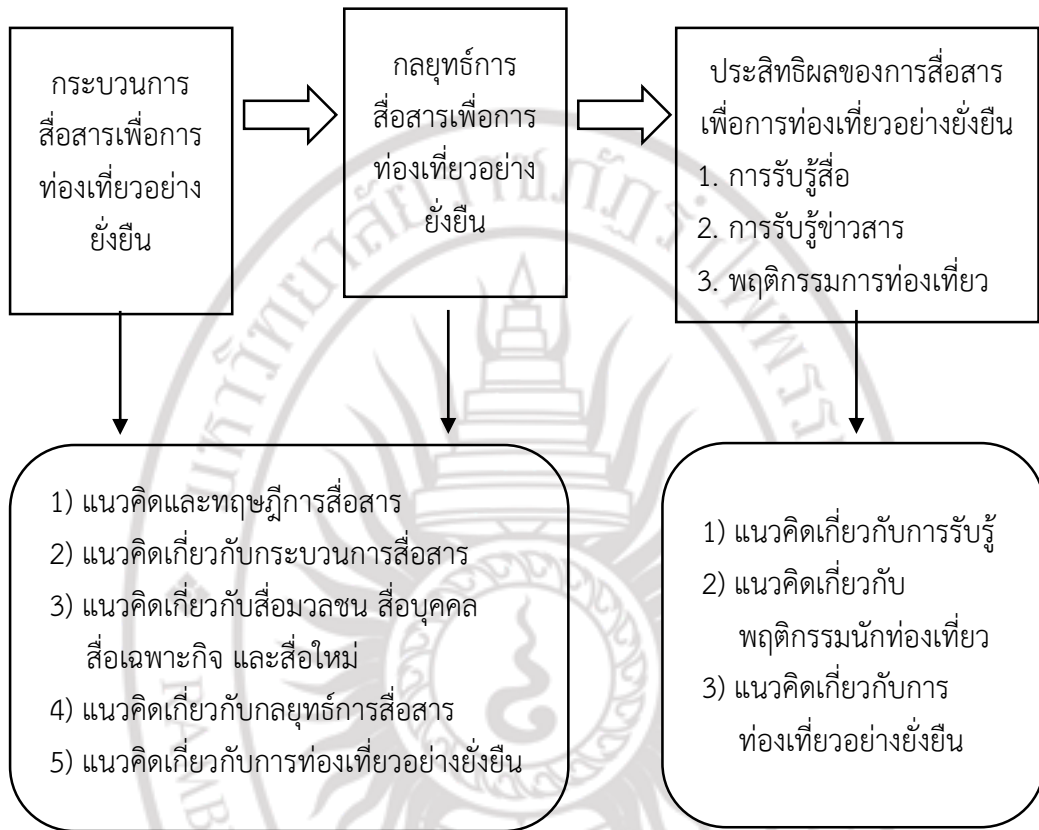
พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติ น้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี โดยตระหนักถึงการท่องเที่ยวที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และชุมชน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. การรับรู้สื่อ มีความสัมพันธ์กับ การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติ น้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว
2. การรับรู้สื่อ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติ น้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว
3. การรับรู้ข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อุทยานแห่งชาติ น้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี ของนักท่องเที่ยว